

Vyjádření autorky:

"Odpovědi přišly prostřednictvím lucidního snu a mnohým budou připadat jako sci-fi.

Ostatně tajemství paralelních světů a časových mezer se týkají nadpřirozena a věda, jako taková, je popírá. Nelze je dokázat. Dodnes zůstávají v oblasti fantazie a mystiky nebo v teoriích, které jsou považovány za pseudovědecké."

Valeria Kolcova "Shambhala" © 2012-2025

~ ~ ~

Dne 28.10.2024 se mi dostalo sdělení, že tyto převzaté lucidní sny jsou částečně výstižné. Ne zcela odpovídají skutečnosti. Čtenář sám posoudí, které texty jsou uvěřitelné a které méně.

Příběhy překládal google, dle možnosti dolaďuji do českého jazyka.

Bohumír Tichánek

~ ~ ~

Příběhy bohyně Mary o velkých potížích a struktuře duší

Duše, Duch - co to je? Různí filozofové a esoterici to chápou různými způsoby, ale nejčastěji to považují za různé koncepty a často se snaží vytvořit poměrně složité konstrukce týkající se těchto představ.

Jsou tedy Duše a Duch skutečně rozdílné pojmy? Kde žije vědomí člověka, kdo je vlastně člověk? Které z tzv. složek lidské bytosti a vlastně i jiných bytostí jsou smrtelné a co zůstává nesmrtelné? Co se stane s duší a Duchem po spáchání činů, které jsou zařazené do kategorie zla? A naopak, jak zvýšit vibrace Duše a co se stane potom? Je možné skutečně pomoci někomu, aby se stal jasnějším, laskavějším, viděl světlo a stal se osvíceným? Je možné probudit „spící“ a vést je k pochopení pravd, pokud jsou přesvědčeni o zcela jiném vidění těchto pravd, ačkoliv jsou přesvědčeni, že mají pravdu?

Kdo jsou bohové a Učitelé, zda mají určitou hierarchii, jak vzdálení jsou od lidského chápání a je třeba uctívat je, v našem lidském chápání, ponížením se před nimi?

To vše vyprávěla staroslovanská bohyně onoho světa, Mara, která pomáhá duším projít smrtí těla a najít samy

Pokyn "Ctrl B" vede na OBSAH, k nalezení kterékoliv ze 17 kapitol, které jsem zde vyznačil pro lepší orientaci.

OBSAH (Ctrl B)

1. Duch, Duše
2. Staroslovanská bohyně Mara
3. Lucidní sen
4. Mara
5. Mara pomáhá duším opustit tělo
6. Duch ~ Duše
7. Obohacený Duch je Duše
8. Prvotní vznik
9. Trvalost Ducha
10. Nesmrtelnost
11. Éter se mění
12. Antiduch, Antiduše
13. mentální tělo
14. temnota - hierarchie
15. první manvantara
16. okraj, kam Absolutno nechodí
17. Cíl si dává ego

1. Duch, Duše ↑

2. Staroslovanská bohyně Mara

sebe, pomáhá v nevyhnutelném koloběhu existence Duší, jehož součástí je vtělení a odtělení v našem fyzickém světě.

pomáhá duším při odchodu

Tyto informace přišly prostřednictvím lucidního snu, a proto si nečiní nárok na to, že je to vědecké nebo nějaké jiné učení. Je to jen k zamyšlení, pro ty, kdo umí přemýšlet a ne jen slepě důvěřovat autoritativním zdrojům, jejichž autoři se různě přizdobují, aby dokázali svůj význam, a tedy údajně pravdivost informací, které vydávají. Každý má svůj vlastní způsob vývoje a tvrdit, že pouze vaše poznání je pravda, znamená zbavit člověka svobody volby, i když pravdivost předávaných znalostí prokážete svými „korunovačnými klenoty“. Ve skutečnosti to naopak může být známkou toho, že to není pravda, pokud tak chcete dokázat pravdu a tak moc se chcete vytahovat tím, že budete veřejně mluvit o své vyvolenosti a poslání.

Nechme každého jít vlastní cestou a ať se každý sám rozhodne, čemu bude věřit a kam půjde...



... Zlatý měsíc se už skláněl na černém sametu oblohy, poseté duhovými jiskrami hvězd. Pohádkový les v noci tiše dřímá. Jen šepot listů narušuje klid, ale potok cosi mumlá. Jeho vody tečou přes strmé kameny a tančí mezi načechraným mechem.

Najednou se v trávě mihla cestička a chce klid... Právě jsem se vydala na cestu, když mi najednou do cesty vstoupila dívka ve starodávném oblečení. Čelenka s kameny a zjev, který září jako hvězdy. V ruce má

3. Lucidní sen

4. Mara

měsíc, jaký je na obloze - zakřivený srp - stříbřitý a ... září.

„Dobrý den, znovu jsme se setkali na cestě ... Znáš cestu k poustevnici Marě ...“ - její řeč zněla jako čistý potok.

„Mnozí, mnozí mě hledají mezi cestami vesmíru, bloudí v nevědomosti klamavých snů. Ale bohužel jejich hluboká temnota vede do jiných světů, kde pod mojí maskou skrývá své stopy hladící - černá. Ale tisíce duší se tam dostávají samy, protože jejich touhy jsou stejně tak černé.

Eh ..., dávno se zapomělo, že pomáhám duším opustit tělo, když doba jejich života na Zemi už skončila. Ne kvůli tomu ke mně chodí stále častěji, ale proto, aby někoho poškodila, aby zabila své soupeřky krutou nemocí, aby ubrala krásy, abych pomohla spoutat čisté Duše pouty a vydala je temnotě...

Povedou tyto touhy ke světlu? Okamžitě jsou odvedeni do temnoty a tam se s nimi na cestě temnoty setkává esence - démonka, energie temnoty. Je to ona, která plní neuvěřitelné touhy a trápí těla vyčarovanými nemocemi a posílá esence černých hord vkládaných do vašeho světa na výzvu temných tužeb lidí.

Nikdy ve vašem starověku jsem nebyla d'áblem temnoty, ale strach z tělesné smrti mě v myslích lidí proměnil v netvora. A od té doby vím o monstrózních aspiracích mnohých, ano i takových, že ani mrtvým nenapadají...

Ale dnes už o tom nebudu mluvit. Už jsem to nějak řekla... (Viz témata: [„Život je sen, aneb tajemství snů \(Příběhy bohyně Mary\)“](#), [„Příběh bohyně Mary o skutečném Odhalení a iluzích světa“](#), [„Příběhy bohyně Mary o lžích a potížích“](#), [„Příběhy bohyně Mary o Navi a Odhalení“](#))

Mnoho z vás obstoupila tato strašlivá nesnáz. A můj srp se ztupil kvůli jeho síle. A dnes nemám dost symbolických slov, stěží porozumíte; proto vám to řeknu přímo, vaším moderním jazykem. A možná promluví hodně tvrdě, vždyť mnohé přemohl silný spánek. Ale není možné jednotlivě budit všechny, kdežto nutno zakřičet do prostoru. A ten, kdo moc hluboce neusnul, se může probudit... kdo uslyší, kdo to přijme - neboť za ty, kteří se pohybují, mně rozhodovat nepřísluší, a naopak není možné zvenku, za kohokoliv rozhodovat. A pouze Duch sám se může probudit, pokud si to přeje...

Položte si tedy SAMA SOBĚ tu nejdůležitější otázku života: kdo jste? Kdo jsi? Kdo v podstatě jsi? Každý, kdo mě teď slyší...

Chápu, že řeknete jméno, řeknete, že jste lidé... Ale zároveň - kdo vlastně jsi? Pokud stále nechápete podstatu problému, pak ano; kým se cítíte být, na co myslíte, když chcete odpovědět na tuto otázku... Myslíte na ruce, nohy, trup, hlavu, mozek, Duši, Ducha... Jaké máte pocity?

Doporučeno mi bylo měkčí skloňování slova Mara – B.T.,
21.2.2025

5. Mara pomáhá duším opustit tělo

temnota - démonka

časem narostl strach ze smrti

srp ~ kosa

Pro mnohé z vás přicházejí tělesné vjemy okamžitě, okamžitě se takřikajíc vnímáte, cítíte tělo a hned se s ním ztotožňujete. Jinak můžete říci, že jste vědomí, že myslíte, jenže mozkiem. Opět s tím, že existuje tělo, a bez něj - že nebudete schopni myslet...

ateismus odedávna

A to bylo vždy, není to produkt ateismu posledních staletí. Bylo to odnepaměti. Pokud se lidem říkalo o Duši, začali si myslet, že ji mají jako další orgán, který je neviditelný a který zůstává po smrti těla.

Ale je velmi vzácné, kdo cítí a cítí, jen to vnímá, a dost. A pokud to necítíte, tak nechápete... A pak přicházejí falešní učitelé, kteří mlží, aby chytali Duše do sítě nejtmauších světů, kde nežijící touží žít se energií pomatených.

A co říkají chytřejší falešní učitelé? Nikdo z nich vám neřekne, že jste Duše, v lepším případě řeknou, že jste všichni Duše, Duch a tělo dohromady.

6. Duch ~ Duše

Taková komplexní bytost, která se skládá ze tří... Jakože existuje Duše, existuje tělesné vědomí a je zde Duch, ale kde jste potom vy? Kterým z nich? Je snad potřeba naučit se slyšet Duši, jak vás mnozí učí? A kým tedy jste, když se snažíte naslouchat Duši, oddělené od sebe samého?

Vidíte, odpověď na otázku: "kdo jste" - znamená, kým jste v podstatě, v celistvosti. Není možné cítit se třemi najednou! Zkuste to, pokud chcete... Přesto bude vědomí jednoho vprostřed, jednoduše rozšířené na tři. Ale kdo bude tím středem?

A pak začnete filozofovat, že jste nyní vědomím těla, to znamená, že myslíte mozkiem. To je nejpřesnější, protože tělo se dá cítit a ohmatávat, ale Duše a Duch ne.

A právě tento nejtěžší omyl vede k uvědomění si sebe sama jako těla, ke splynutí s hmotou.

Někteří noví „guruové“ vám ale možná řeknou něco jiného, a například to, že vždy máte nějaké dvojníky v různých světech a že tohle všechno jste vy Jak tedy?

mít dvojníky v jiných světech?

Proč si uvědomujete sebe pouze zde, ale neuvědomujete si sebe tam? Takže je tu někdo jiný... Je to všechno v mysli? A vy přijímáte takové schizofrenní bludy o své osobnosti, o svém rozpolcení a frustraci a ještě dál, jako normální...?

Z nějakého důvodu vás nikdo z těch poučujících netlačí k tomu, abyste si uvědomili, že jste Duch, celistvý. Nebo se to vše stává lhostejným, pozornost se na to nesoustředí, všechno se to vysmekává, neudržíte to. A vy opět zůstáváte tělem, které myslí mozkiem, který má ještě orgán – Duši, která se z nějakého důvodu hodí jen ve smrti fyzického těla...

*Právě tak a nic víc si každý vzpomene na duši až po smrti těla.
A pokud tělo žije, je to vždy to hlavní, první.*

Ale Veles vám zde řekl - o důsledcích tohoto stavu věcí - v jednom ze svých rozprávění. A o tom, co je třeba udělat, aby se předešlo mnoha problémům, které se vlečou z tohoto zamlžení (Viz téma „ [Velesův příběh o Duchu a těle \(aneb jak přežít v éře čipování\)](#) “).

Proto se tomu dnes nebudu moc podrobně věnovat, jak byste řekli, ale budu vyprávět o Duši a Duchu ...

Opravdu chci tento zmatek rozptýlit; vždyť to nejsou dvě složky, nýbrž jedna.

Duch je Duše, Duše je Duch. Slovo Duše znamená pouze to, že tento Duch je připraven vtělit se do fyzického těla, nebo že je vtělen ve fyzickém těle, nebo že nedávno tělo opustil.

Duchové, kteří se neinkarnují ve vašem hustém světě, zůstávají podle vašich představ jen Duchy, a to i v běžné řeči. Jsou to Duchové přírody, nebo Duchové vám neviditelní, ze subtilních světů, podle vašich představ. Duchové světlí nebo temní, protože stejně jako necítíte lehčí světy, necítíte ani ty těžší, světy temnoty.

*Co tedy ještě odlišuje Ducha od Duše? Pro nás vaše slovo Duše znamená pouze to, že Duch má všechny jemné struktury pro inkarnaci v hustém světě, v tom vašem. Takový Duch se nazývá Duše, ale není oddělený od Duše, **je to Duše.***

My ale nazýváme Duchem i vtělenou Duši, protože ve skutečnosti je to Duch a nám je jedno, jak tento pojem nazvat. Na rozdíl od filozofování falešných učitelů, kteří začínají ve falešných teoriích oddělovat existenci Duše a Ducha, že Duše je údajně smrtelná, ale že Duch je nesmrtelný. Pokud ano, kdo je potom člověk obecně, jsou-li všechny jeho složky natolik odlišné, jako by existovaly odděleně jedna od druhé. Sjednocené v těle, a možná obecně podle mnoha názorů, nejsou ztotožněny, ale spojeny nějakými tkaničkami nebo něčím podobným.

Takže dnes to chci upřesnit...

*Každý Duch je proudem energie Absolutna, energie stvoření. Ale není oddělený od vás ani od nikoho jiného. **On jsi ty. Každý z vás je pouze tímto tokem energií Vesmíru a ničím jiným a v tomto ohledu jste nesmrtelní.***

*Během Dne Brahmý, kdy se svět projevuje v nesčetných podobách (**viz další témata webu**), se toky energií Jediného srážejí do zrněk Ducha podle informací, které se dochovaly od dob první manvantary v éteru. Zrnko Ducha je vírem zhuštěného éteru, kolem kterého se éter*

Duch a Duše ... jediná složka

Duch vtělený = Duše

(Jinde jinak. Duch je základem člověka. Duše je jiná bytost, která člověka s jeho Duchem doprovází... Pozn. B.T.)

7. Obohacený Duch je Duše

8. Prvotní vznik

sráží ještě hustěji a začíná tvořit samotnou energii Kundalini, která proudí v každé bytosti. Tato fáze kondenzace na úroveň kundalini, tato probouzí vědomí sebe, u semene Ducha. Dále, podle opakovaných informací z éteru, které jsou v něm vždy uloženy, i během Noci Brahmy, budují se zbyvajících struktury Ducha, které byly už dříve vybudovány v období vývoje od manvantary první do naší 33. Jedná se o tzv. obaly, neboli podmíněně „těla“, které umožňují tomuto zhuštěnému sebevědomému éterovému proudění projevit se v různých podobách a projevech světů, které se stejně tak vytvářejí z éteru Absolutna.

Všechny tyto obaly, kromě těch fyzických, které souvisí s vaším hustým světem a jeho přesnou éterickou kopií (tzv. éterické tělo nebo éterický dvojník), jsou také od přírody nesmrtelné, pokud se váš Duch neproměnil v antiducha. To znamená, že pokud tyto obaly jsou strukturou světa a ne anti-světa, pak jste během Noci Brahmy nesmrtelní, coby informace o své osobnosti. A v další manvantaře se znovu objevíte ve stejné podobě, se kterou jste se jevíli v Noci Brahmy.

Pokud se část vašich struktur připodobnila protisvětským, to znamená, že získala jinou rotační orientaci, abych tak řekl, pak během noci Brahmy budou tyto vaše struktury zničeny a vy začnete svou cestu s těmi, které zůstanou. A to naznačuje, že se možná již nebudete moci inkarnovat jako člověk, ale začnete se inkarnovat jako zvíře nebo obecně do kamenů nebo do různých tvorů jiných světů, které jsou nižší než lidský vývoj. K Duchovnímu růstu tedy nedochází vždy, mnoho Duchů upadá do nižšího vývoje, pokud dovolí, aby se jejich Duchovní struktury obrátily naruby. Protože to závisí na Duchách samotných, na jejich životech v tělech během fyzických inkarnací a jejich činech a myšlenkách mezi nimi.

Proto se všichni zpočátku rovní Duchové, zrození z Absolutna přesně stejnými proudy jeho energií v první manvantaře, později změnili. To určilo jejich vícenásobné volby jejich chování a existence. Někdo se stal božstvem, někdo galaxií, někdo Učitelem a někdo zůstal zvířetem, kamenem, prachem, nebo možná ne, ale spadl, ač už stoupal mnohem výše. Démoni a esence temných světů jsou pouze padlí z těch, kteří povstávali. Toto není stádium vývoje, protože temné světy nejsou vývoj, ale anti-vývoj, což je perverze a nemoci.

Ale v každé následující manvantaře se Duchové projevují tak, jak byli na konci předchozí manvantary, a ne znovu od nuly, proto jsou nesmrtelní. Kdežto ti, kteří změnili struktury na anti-parametry, jsou smrtelní, snad tak možno říci. Jejich čakry a jejich pole Kundalini se začaly otáčet opačným směrem

Ti Duchové, ve kterých se všechna pole a obaly staly opačnými, jsou jako osobnost smrtelní - protože v Noci Brahmy tyto obaly a základ,

Kundalini

Současný náš Vesmír je 33.
v pořadí opakovaných svých
vzniků

9. Trvalost Ducha

I v době mezidobí, mezi zánikem našeho Vesmíru a jeho novým vznikem (Noc Brahmy), informace o lidském Duchu přetrvává

Možnost změny v Noci Brahmy

- směrem dolů!

Démonům se nepodařilo
vzestoupit, naopak padli.
Byli už dost vysoko, proto padli
dost nízko.

10. Nesmrtelnost

i v opakovaně vzniklých
vesmírech (manvantarách)

Naopak - smrtelnost

který nese parametry sebeuvědomění, úplně shoří. Zbývající jejich neosobní zrno Ducha, pokud stále zůstává ve svém jádru neutrální a neotáčí se vůči Kundaliní opačným směrem, vstupuje znovu při Brahmově Ránu do další manvantary a začíná cesta z ničeho, jako to bylo na úsvitu první manvantary. To znamená, že osobnost zemřela a vytváří se nová.

Někteří Duchové jsou ale tak těžcí, že i zrno Ducha začíná získávat parametry antisvěta, pak je velký Utilizátor vesmíru (**viz další témata na webu**) během Noci Brahmy promění ve vakuum, mizí, i když energie proudí. To je konečná smrt Ducha, jako určité jednotky, vakuum samo o sobě je nesmrtelné. Ale k tomu mohou dospět pouze Duchové sami a ne někdo zvenčí. Omluvu éter nepřijímá, protože vše cítí kmitáním, cítí podstatu, protože to všechno jsou jeho struktury, jeho toky, sestávající z jeho energií, a pokud se stanou nepoužitelnými, zmizí v inertním éteru mezisvětových prostorů.

Náš Vesmír je ale zatím velmi mladý, má pouhých 33 manvantar, a proto jeho éter ještě není dokonalý do té míry, aby dokázal využít ty Duchy, kteří jsou těžcí na stav samotného počátečního běhu, ti kteří v sobě dokonce změnili vlastnosti éteru. Nejsou srovnatelní s éterem mezivesmírných prostorů. A takoví jsou supertěžcí hierarchové antisvěta, jako Lucifer. (**Viz další témata webu**).

Postupně s každou novou manvantarou se éter mění a mění se i během své existence. Záleží na těch jeho proudcích, které se mění, dosahují výšin vrcholného světla, mohu-li to tak říci, všemu zcela obětuje sebe a své vědomí i vnímání sebe, osobnost, v zájmu proudění éteru Vesmíru, ale za určitých převažujících okolností. Protože to nejde udělat jen tak.

Více takových změn je podmínkou posílnění éteru, což přibližuje možnosti zužitkování nejtěžších hierarchů během kterékoli další Noci Brahmy.

Vlastnosti éteru závisí pouze na takových proměnách v sobě, na jeho dokonalosti prostřednictvím jeho toků, což jsou Duchové všech nás, i vás, a všeho. A naučit se to nelze - například z jiných vesmírů. To je práce Ducha Absolutna na sobě samém a nic jiného. Nikdo zvenčí to za něj nemůže udělat a pomoci mu. Živá formace se může vyvinout pouze sama od sebe, přirozeně od přírody. A Absolutno, Vesmír je živá Bytost. ... Nikdo nemůže naučit strom, jak se pěstovat a jak vytvářet své letokruhy; to se děje samo, rozevření se a růst, jak stanovené přírodou.

Nikdo se nemůže vyléčit z nemocného vědomí. To se také děje samo o sobě. A přítomnost takzvaného zla je pohlcováním jedním proudem éteru jiných proudů. A to je nemoc podobná ošklivému vyklíčení

11. Éter se mění

Vesmír roste, růstem svých zkušeností, od svých bytostí.

sazenice ze zrna do samotného zrna. To může vést pouze k odumírání zrna i sazenice, protože sazenice začne pít šťávu sama ze sebe a zkolabuje do singularity - pokud to vezmeme do úvahy v kosmických procesech. Představa, že se nezhroutí, ale bude jen donekonečna proudit jako vichřice do sebe samotného, je jen výmluva pro temnou cestu. Vždyť pohlcené energie ve skutečnosti absorbér nemůže vydat, pouze ho zatíží. A tím, že byly pohlcené - zmizí. Takto mizí podklad, základ z nejtěžšího bodu pohlcovače a bod se zhroutí, zmizí sám do inertního vakua. Taková je fyzika éteru

Nemoc tzv. zla není možné léčit zvenčí, zkušenosti jiných vesmírů zde nejsou použitelné. Z toho se může vyléčit pouze Duch Absolutna sám.

A to, co **nazýváte** léčbou Duševních nemocí, je pouze léčba rychle se kazícího mozku a nic víc, aby mohl přijímat signály Duše a odesílat je do fyzického obleku. I když o tom vaši lékaři možná ani nevědí.

Duch. Duše z hlediska Duše může být vyléčena pouze sama sebou, prací na sobě, a ne léky nebo nabádáními, hypnózou a jinými vnějšími zásahy.

... A zatímco den Brahmy trvá, Duchové padající velmi tvrdě a hluboko se stávají antiduchy nebo antidušemi a začínají se inkarnovat v anti-světěch. Jejich slupky nebo energetická těla - podle vás, se otáčejí opačným směrem, v důsledku těžkých činů nashromážděných během jejich existence.

Ale přesto většina obyvatel antisvěta jsou ti, kteří padli během této manvantary. A na konci tohoto Dne Brahmy budou během Noci Brahmy recyklováni do stavu, ve kterém zůstane živá éterická struktura, jež nepadá ke zničení. A to může být buď jen neosobní zrnko Ducha, nebo nějaké jiné přeživší obaly.

Chci říct, že všechny vaše poznatky o těchto obalech jsou poněkud primitivní a útržkovité. Není jich sedm a jejich počet nebyl stanoven; zpravidla je jich tolik, kolik Duchu vyrostlo během jeho vývoje, a čím je jich více, tím čistější a silnější je Duch. Což znamená, zda se otáčejí v souzvuku se světem, a ne s antisvětem.

Pouze ve vašem hustém světě může být sedm obalů definováno jako vaše astrální, mentální, kauzální, átmanická a další „těla“. Ale to, co tím myslíte, je zcela nepravdivé. Například vaše karma je zaznamenána nejen ve schránkách kauzálního těla, nýbrž zcela prostupuje celou strukturou Ducha a navíc jde o informace o něm, jež se nacházejí i mimo jeho vlastní struktury. Nebude jej tedy možné vymazat ze struktur kauzálního těla magií nebo mechanickými praktikami, aniž by se změnila esence Ducha.

Informace o vás zůstanou v informačních strukturách éteru všude;

12. Antiduch, Antiduše

jsou tam informace o každém z Duchů Vesmíru. To je přesně to, co chrání před mazanými temnými hierarchy a čaroději, kteří uvažují o umělém čištění své karmy pomocí obřadů a rituálů nebo technicky, jak se o to pokoušejí některé technogenní temné civilizace, uměle čistit svá pole jednoduše proudem určitých elementárních částic.

Informace z éteru Vesmíru, podle kterých je po Noci Brahmy vše obnoveno, nemůže nikdo uměle vyčistit. Toto je vlastnost éteru, je holografická, je v každé kapce éteru, informace o každém jsou v kosmických strukturách nepřístupných antisvětlu, v základech vesmíru, v místě sestavy Vesmíru, jak byste to nazvali, nebo podmíněně řečeno v „prostorové nulové dimenzi“. Pokud se tam pokusíte něco vymazat, pak se celý Vesmír okamžitě promění v pouhé inertní vakuum mezivesmírných prostorů, což znamená jeho smrt. A tím se znemožní existence těch vědomí, kterým se s jejich sobeckými cíli podařilo dosáhnout onoho bodu sestavy.

Ačkoli samotný bod sestavy je takový, že něco takového je v zásadě nemožné, protože má-li Duch v sobě sebevědomí, pak když narazí na bod shromáždění, okamžitě se promění v mezivesmírné vakuum, v prázdnotu, bez jakýchkoli zrn Ducha, což je absolutní smrt Ducha jako proudu Absolutna. V bodě sestavy může přebývat pouze absolutně neosobní éter Vesmíru nebo Duch, který se tak může vnímat.

Proto je příliš jednoduché uvažovat o tom, že existuje samostatné tělo Ducha, na kterém jsou zaznamenány pouze karmické skutky. Tato oblast obalů, na kterých jsou zaznamenány informace o činech a myšlenkách, je mnohostrannější a multifunkčnější. Jak byste se vyjádřili. Stejně primitivní je úvaha o tzv. „mentálním těle“, které mimochodem, stejně jako to kauzální, také není jedním tělem, ale skládá se z mnoha těl, obalů. Uvažovány v řezu by připomínaly růstové letokruhy stromu. Tato struktura existuje každému Duchovi. Duch nemá právě sedm „letokruhů“, nýbrž kolik jich nashromáždil, tolik jich má. Jen je hůř vidět ty úzké venkovní letokruhy, kdežto vnitřní jsou na řezu širší.

Podmíněně mentální „tělo“ tedy není v žádném případě spojeno s mozkem a prací mozku, a není to ani mysl, ani rozum, jsou to struktury poznání, respektive struktury, se kterými Duch je schopen se napojit na poznání celého Absolutna, celého Vesmíru a možná i dál.

Stejně tak vaše podmíněné „astrální tělo“ je množstvím obalů určených pro inkarnace v různých tenkých světech pro vás a v paralelních světech, a čím více takových obalů je, tím více se Duch vtěloval do více světů. Všechny tyto obaly jsou samozřejmě nesmrtelné, pokud Duch nepadá.

To, co považujete za „boddhiální tělo“, se také skládá z mnoha obalů

13. mentální tělo

(Čas ubíhá dítěti pomalu, je naplněn - co chvíli - novými zážitky a to by mohlo určovat široké letokruhy. Pak ve stáří týdny, jeden za druhým, jen letí. Snad tomu odpovídají pomalu se zvětšující letokruhy? Něco jako málo zážitků za jednotku času. - Pozn. B.T.)

astrální tělo

boddhiální tělo

– letokruhů. Má schopnost si uvědomit a cítit, je to instinkt vnitřní. A čím více vrstev tohoto podmíněného „těla“, tím čistěji Duch cítí, co je a co může být, a kdo je kdo, cítí podstatu všeho bez pojmů a forem. Tyto schránky jsou mu nezbytné k tomu, aby zůstal ve světech bez tvarů nebo ve vyšších rozměrech, a je jich tolik, nakolik Duch je schopen porozumět.

A nakonec vaše podmíněné „atmanické tělo“ - to jsou obaly zodpovědné za osobnost - na rozdíl od toho, co vám mnoho domnělých znalců zkresleně říká. Sebeuvědomění je átmanické „tělo“. Příliš jednoduše nevidí další hlubší vrstvy, jež následují po átmanickém „těle“, které jen považují za átmanické. Tam jsou energetické struktury víru Kundalini a ještě hlouběji neosobní zrno Ducha neboli zhuštěný éter Vesmíru. Právě tento kondenzovaný éter považují za samotné átmanické „tělo“.

atmanické tělo

Nu, je to jen cena za zkreslené vidění prizmatem těžkého a hustého světa a nic víc.

Proto se vám pokouším znovu převyprávět - o strukturách Ducha.

A ještě jedna mylná představa. Často kreslíte jemnější struktury až na těžké struktury, ale není to pravda. To je jen přístup antisvěta a vize z těch nižších světů.

jemné struktury vevnitř, základ

Samotný kondenzovaný éter je uvnitř a vše roste na něm, a ne v něm, jak je to vidět z antisvětů.

Proto jsou všechny obaly, odpovídající vyšším světům, umístěny na zrnu Ducha. A nahoře leží odpovídající hrubší světy.

Je tu ale jedna nuance, hustší a těžší obaly odpovídající hustším světům jsou takříkajíc menší velikosti, takže obaly, které jsou z hlediska frekvence vibrací tenčí, procházejí a jsou viditelné skrz hustší.

Možná proto je někteří jiní jasnovidci vidí nad hustým tělem. Jednoduše jím proniknou, ale sami se uvnitř takříkajíc „upevní“ a fyzické tělo jako to nejhustší je nade vším, ale protože ty tenké jsou mnohem vzácnější, objevují se přes fyzické tělo v forma aury halo.

aura

Ale aura je pouze to, co se objevuje za hranicemi fyzického těla, aura není na vrcholu těla, přichází zevnitř.

Opět platí, že pokud se Duch vyvíjí v souladu s Vesmírem, roste ze svých obalů zevnitř, a proto jeho aura propuká silněji.

Ale pokud upadá, jeho obaly se začnou obracet naruby a získávají další vlastnosti, ale nemusí se vždy zmenšovat, ale mohou se dokonce zvětšovat jako u temných hierarchů. Jen kvalita je jiná. Takoví Duchové přecházejí do protisvětového systému a stávají se antiduchy.

antiduch

Pouze během Noci Brahmy dohoří lastury antiduchů, obrácených naruby, a v novém Ránu Brahmy se objeví jen to, co nebylo obráceno naruby, o čemž jsem mluvil na začátku. Takový Duch zůstává tím, co z něj zbylo.

Noc Brahmy

Éterická a fyzická těla, jako smrtelná a dočasná, ze své podstaty vždy znovu rostou, pokud je na čem růst a pokud se Duch musí inkarnovat v hustých světech...

Temní hierarchové a antiduchové mají stejnou strukturu; čím více anti-obalů, tím hierarcha silněji a mocněji nasává energie světa prostřednictvím svých služebníků v systému podobném stoce.

(Viz téma: „**Jak se dostanou do Antisvěta a mohou démoni činit pokání?** “). Tam mají antiduchové naprostou a přísnou podřízenost hierarchům temnoty, jako pán-otrok.

14. temnota - hierarchie

Zároveň musíte vědět, že nic jako osobní síla neexistuje, to je klamný koncept. Protože vědomí, ponořené do temnoty jáství, nevidí, odkud ta síla pochází. Veškerá síla je proudem Absolutna a čím méně sebedůležitosti má Duch, tím čistší proud těchto energií jím prochází a tím je mocnější. A nezáleží na tom, kde je tento Duch ztělesněn: ve světech božstev nebo v lidském těle.

neprospěšná důležitost sebe

Stejně je to se světy temnoty, silou sacího vesmírného Utilizátoru, který prostě využívá škváru a je absolutním sacím absorbérem, ale nevědomým, který recykluje strusku Vesmíru na vakuum, na prázdnotu. Je to síla černých hierarchů jen proto, že oni sami do sebe vše nasávají, aby to skrze ně vysál Utilizátor, tak aby nevysál je samotné. Vysaje tedy namísto jejich schránek a těl, namísto jejich osobností. Jsou věčně hladoví a pouštějí místo sebe vše, co pohlcují. Včetně svých služebníků, kteří nestihli vysát energie podél řetězu, těch dole, anebo z vašeho světa jako energetičtí upíři.

recyklování

Ale vidí sílu svého absorbéru jako osobní moc a sílu, protože iluze potíží v těchto světech jsou obecně neproniknutelně tlusté. I když všechny tyto iluze jsou výsledkem činnosti samotného černého vědomí. Pouze tato černá vědomí nebo antivědomí vyplňují prostory antisvěta svými potížemi a sami si umísťují závěsy.

Nicméně, stejně jako ve vašem světě, veškerý zmatek je vytvářen samotnými vědomími, která vidí sebe a svět přes sebe a přes ego.

zmatek, pokud je silné ego

Takže každý Duch je Duše. A smrtelný je jen tehdy, když k tomu sám dojde a ponoří se do beznadějných potíží. Samozřejmě, pokud vezmeme v úvahu jednoduše inertní nevědomý éter, pak je vždy nesmrtelný, ale je prázdnotou. Pokud jde o zbytek, nesmrtelní jsou pouze Duchové žijící v souladu s vývojem Vesmíru, a ne v protisměru Antisvěta.

Ti, kteří následují temnou cestu, jsou nakonec smrtelní, i kdyby se jim

podářilo pohltit celý vesmír a ten by zahynul, zahynou s ním ve vakuu mezi vesmíry.

A ti, kteří se vyvíjejí v souzvuku s Vesmírem, vždy přežijí, pokud nebudou mít protisvětské obaly a budou zcela čistí od špíny potíží, od sobectví a vyzvedávání svého ega. I při smrti Vesmíru budou takoví Duchové uvrženi do Nadvesmíru a ten z nich vytvoří nový Vesmír.

... Ale mnozí falešní učitelé záměrně vnášejí zmatek, říkají například, že v každé duši je světlý a temný počátek, že by to tak mělo být. To se zkoumá všude, i v tom, že za každým má být anděl a démon.

To vše je příjemné pro ty, kteří se nechtějí zbavit svých neřestí a přijímají je, říkají, že možná to má být někdy podlé, sobecké... Říká se, že by měla být temnota, že je to přirozené. Ale tím se zastaví vývoj Ducha a začne ho vést k úpadku. Pokaždé, když ospravedlňujeme svou slabost nebo se jí poddáváme, Duch slábne a stává se těžším kvůli tvrdým činům.

neomlouvav slabost

Ale ti, kdo takové věci sdělují, se buď takto ospravedlňují, nebo slouží temným silám, které nechtějí silné a čisté Duchy, potřebují ty poskvrněné neřestmi, těžkými energiemi, protože jen ty jsou zdrojem potravy, zdrojem žádané energie pro temné světy. A čím je Duch čistší a jasnější, tím je pro ně hůře stravitelný.

Pokud je tedy ve schématech budování struktur Duše taková protisvětská vize nutného temného začátku, pak to je právě ono protisvětské učení a vize, které přinesli poslové temných světů.

...Takže každý Duch může mít mnoho jemných struktur. Jsou to struktury Duše. A právě v nich je síla Ducha, síla, kterou Duch může ze sebe vydávat. Jsou to orgány Duše. Těch sedm, o kterých je vám řečeno, je jen tím nejhrubším projevem. A existuje mnoho mezilehlých schránek Ducha jako orgánů Duše. Koneckonců znovu říkám, Duše a Duch jsou jedno a totéž, pokud nepovažujete čistého Ducha za prostě inertní éter vesmíru.

Ale vaši falešní učitelé to nemyslí, ale že Duch je údajně odlitek Absolutna jako jeho podoby, která je vždy čistá a krásná, ideální, bez ohledu na to, jakou špínu Duše dělá. Někdy je to také to, čemu říkáte „Vyšší já“. Takže „Vyšší já“ je vlastně jen neosobní vakuum, éter Vesmíru, jeho proudění, které je prvotní v každém.

co je Vyšší já

Nemá ale žádné vlastnosti, je inertní. Všechno světlo a vědomí je obsaženo v obalech, které si Duch vybuodoval volbou určitých cest vývoje.

Koneckonců, jakmile byl éter zhuštěn do zrnka Ducha a vědomí, okamžitě začíná výběr cest pro vznikající vědomí. To byl případ první

15. první manvantara

Manvantary.

Takže inertní éter už tam není, je zhuštěný a získal vědomí a okamžitě se začal rozhodovat.

V každém Duchu nyní, ať je vtělený nebo ne, neexistuje žádné „Vyšší já“ v chápání moudrých falešných učitelů vaší doby. V samotném Absolutnu není žádný ideál, vyvíjí se, mění svůj éter činností svých toků, kterými jste vy všichni a my všichni, všichni existující Duchové inkarnující se jako Duše ve fyzických tělech podle vašeho názoru, nebo projevující se v jiných jemnohmotných tělech. Strukturách, podle vašeho názoru.

Pohádky o „Vyšším já“ vymysleli ti, kteří za sebou cítí těžké činy a myšlenky, ale nechtějí se změnit v naději, že to všechno není jejich a odletí jako slupka sama od sebe. Věčně krásný ideál „Vyššího já“ zůstane tak, jak to ve svém životě nedělal. Podle jeho představ je „Vyšší já“ neměnné a ideální jako částice ideálního a statického Absolutna nebo Boha.

Právě toto ospravedlnění neřestí a ne touha zbavit se jich činí teorii „Vyššího já“ a teorii ideálního Boha velmi přitažlivou, protože jinak „Vyšší já“ nebude dokonalé a bude se muset zlepšit, pracovat na sobě, jako samotné Absolutno.

Nejprimitivnější lenost Ducha práce na sobě tedy vedla k vytvoření ospravedlňující teorie „Vyššího já“, ačkoli to už vám tu bylo řečeno.

(Viz téma: "[Proč přišli s vyšším já \(Velesův příběh\)](#) ").

pád Ducha

Ale kromě takové lenosti Ducha jsou mnozí zasaženi sobectvím a pocitem vlastní důležitosti. A pak, i když jdou ke světlu, mnoho takových Duchů upadne.

To se stalo i známému Luciferovi. To je Duch soutěže při přinášení světla.

Pro ty, kteří znají pravdu, je to absurdita a zmatek, ale zakalená vědomí začnou soupeřit, aniž by si uvědomili, že zdroj světla a světla jsou jedno. A čím méně sebedůležitosti v jeho držení, tím čistěji a silněji září. A pokud dirigent, totiž každý Duch, dosáhne na cestě osvětlení realizace úplného odstranění své osobnosti, citů a tužeb, pak začne sám zářit, protože byl také původně utkáán z tohoto světla z éteru, a pouze osobní touhy vytvořily tělo z něj dirigenta.

Jakákoli osobní touha zářit silněji naopak světlo blokuje, a pokud začne srovnávání s osobnostmi jiných dirigentů, vše zhasne. Protože toto srovnávání je automaticky důsledkem jáství, nýbrž ten, kdo nemá já, se prostě s nikým nesrovnává. Nestará se. Jaký je, takový je.

Neuvědomuje si sám sebe odděleně od toku energií Absolutna a vidí

iluzorní povahu oddělené vize a jakákoli srovnání a hodnocení se pro něj stávají absurdními. Soutěžit s kým? S čím? S toky téhož organismu, nebo tedy se sebou samým. Ale jakákoli soutěž s toky téhož organismu je protikladem k těmto tokům, a to je neslučitelné s impulsem touhy samotného Absolutna zazářit, narovnat svůj éter. A právě tato touha se stává nezastavitelným voláním pro ty, kteří odstranili iluzi osobní důležitosti a sobectví.

Nebude se dívat na úroveň, kde je, z radovat se tím, že je tak vysoko, relativně řečeno, nebo z hlediska porozumění, že mnozí jsou pod ním nebo nad ním, tedy opět srovnání. A rozhodně nikdy nebude soudit ostatní Duchy podle jejich úrovní, porovnávat, hodnotit, jak říkáte svým moderním jazykem. Pro něj je to absurdní a směšné. Toto iluzorní pozlátko, blokující balvany světla, pro něj vůbec neexistuje jako skutečnost. Protože je tvořen pouze zmatkem osobního vnímání, které vše neodolatelně rozděluje a srovnává, odhaduje a zařazuje - vaším moderním jazykem.

Pokud je ztělesněn ve vašem světě, NIKDY nebude veřejně mluvit o tom, z jaké úrovně je, protože to je absurdní pro někoho, kdo tam byl, na samých výšínách.

A zároveň Duchové, kteří dosáhli nejvýše, vždy sestupují zpět, aby přinesli světlo do samých temnot a potíží. Protože když tam naplno splynete, zapomenete na svou existenci, začne narůstat impuls jakési důležitosti navrátit se zpět. Jsou tam proudy pocíťování jakési nemoci a nepravdivosti, nesprávnosti. Ale to jsou již pocity Absolutna v jeho vlastním proudu. Duch je prostě cítí, když v zásadě rozpouští své osobní vědomí. A tyto proudy se promění v mocné volání po návratu dolů, do úplné temnoty, aby začal napravovat zadržování a zpětné toky éteru, vedoucí k jeho nemoci, která je vyjádřena přítomností anti-světa a světů tmy.

Toto je volání a přání Proudů éteru, a ne Ducha, který dosáhl tohoto stavu - ale také se stávají osobními touhami Ducha, když začne sestupovat, sleduje volání. A pak se toto volání postupně stane jeho základem.

duchovní úrovně nic neznamenají

splynutí

Takoví Duchové, kteří skutečně dosáhli těch výšin splynutí s Absolutnem, chápou, že všechny úrovně neznamenají vůbec nic. Splynutí je jen návrat domů, který je dostupný jakémukoli projevu éteru, tedy jakémukoli Duchu, jakékoliv Duši, vždyť jsou vyrobeny zhruba z téhož éteru. To je přirozené, ne nadpřirozené, bez ohledu na to, jak vznešené se mohou zdát tyto stavy a prostory pobytu Duchů, kterým říkáte úrovně.

Ale pro spící vědomí je to nadpřirozené. A v naději, že se dostanou do těchto výšin, čekají spící na odměnu v podobě nirvány nebo nebeské

blažené nečinnosti. Nebo schopnost vládnout nižším Duchům. To druhé jsou obecně hrozná potíže, které přinesli ti, co pobývali v anti-světě. Ostatně právě tam jsou jasně vymezené úrovně a hierarchie Duchů.

sex

Ve světě tzv. „vyšších“ světů **HIERARCHIE NEEEXISTUJE!** Tam si všichni Duchové uvědomí, že jsou spřízněni s typem bratrů a sester, i když ani sex neexistuje v nejvyšších prostorech a projevuje se pouze na přání Duchů, když sestupují do nižších světů, ve srovnání s těmi, které jsou blízko Absolutnu.

16. okraj, kam Absolutno nechodí

Existuje prostor, přesněji řečeno, ve vašem chápání to ani není prostor, ale stav éteru, do kterého se svým vědomím nedostalo ani samotné Absolutno. To znamená, že během Noci Brahmy zůstává se svým vědomím na určité úrovni, ale existuje i úroveň vyšší, hraničící se stavy éteru ve Nadvesmíru, který je pro náš Vesmír Matkou Vesmírem nebo Otcem Absolutnem. Ale opět, koncept úrovně je velmi podmíněný a tato slova říkám jen proto, že jste zvyklí tomu tak říkat.

Ale někteří Duchové, jednotlivé proudy éteru Absolutna, dosáhly těchto výšin a když se odtud vracejí, odevzdali své světlo do lůna Absolutna. To je také přirozený proces, protože takto se vyvíjí samotné Absolutno, takto se mění jeho éter, pomocí samostatných proudů, které prorážejí „strop“ a vydávají ze sebe světlo. Toho se ale dosahuje i jistými činy těchto Duchů, založenými na naprostém sebezapření kvůli mnohým cílům vyššího řádu než je jejich osobní existence.

Čím vyšší je úroveň vědomí, tím méně a méně je přítomno ego. Vlastní důležitost tam, v nejvyšších stavech, vůbec neexistuje.

A ti z vašich falešných učitelů, kteří mluví o svých regaliích a úrovních, nikdy nebyli výš, než je vaše existence ve třech dimenzích či v astrálu mezi inkarnacemi. Kdyby se zvedli ještě o stupínek výš, pochopili by to. Naopak, byli by vystoupali výš, kdyby to pochopili.

Ti, kteří o svém transcendentálním postavení mluví na veřejnosti, nejčastěji pocházejí z antisvěta, nebo jsou silně ponořeni do potíží. Každopádně se vůbec netřpytí a začnou se propadat, jakmile je napadne myšlenka, že tam už dosáhli takových výšin a kdo se to tu pořád hemží...

Jen na okamžik dovolit takovou myšlenku hrdého srovnání – a i Ducha, který dosáhl těchto výšin, povede k pádu do antisvěta. A pokud je vtělen, pak se všechny jeho struktury Ducha stanou protisvětskými a po smrti fyzického těla se tam objeví.

Samozvanci

Pokud si tedy Učitelé říkají, že jsou vysocí a velcí, pak to jsou samozvanci z antisvěta. A mohou se nazývat jakýmikoli jmény skutečných Učitelů a bohů.

Mimochodem, bohové vtělení do těla se nikdy nebudou nazývat bohy,

protože toto slovo už ve vás znamená povyšování. Pokud se někdo veřejně hlásí jako inkarnované božstvo, pak je to posel antisvěta, nebo šarlatán s obřím egem, který je chce krmit uctíváním a vyvyšováním. Nebo podvodník, který prostě chce výhodně prodat své šarlatánství pomocí propagace, jak to nazýváte.

Oslavovat?

Faktem je, že energie uctívání a oslavování, energie oslav, je ve skutečnosti velmi těžká. To je to, co Duchové antisvěta rádi pojídají. Pro ně je to, obrazně řečeno, sladké.

Ale pro skutečné Učitele a bohy – nalévat je těmito energiemi je obrovská zkouška síly. A kromě toho, tato energie zrcadlí pýchu, protože se svým kmitáním pýše blíží.

Takové zrcadlo zavěšují zmatení lidé na Duchy bohů a Učitelů, a to svým dětským vědomím, když je oslavují, uctívají a vyzvedávají. Tato clona zároveň částečně brzdí světlo a pomoc, jež přichází od Učitelů, protože je temná a energeticky těžká. A je silnou zátěží bohům samotným.

Prostě to snášejí ze soucitu s nevyvinutým dětským vědomím, které se neobejde bez extrémů, ať už je to uctívání a snižování sebe. Nebo růstem vlastní pýchy, je-li jim řečena pravda, že bohové jako Duchové jsou jejich bratři a sestry.

Ale je to přesně tak, bohové nejsou bohy ve smyslu nepřístupnosti a všemohoucnosti, nejsou dokonce ani rodiči či předky, ale jsou bratry a sestrami lidí i zvířat a všech tvorů! Koneckonců, všichni Duchové se narodili z Jediného a současně. (**Viz téma: "O zrození vesmíru a stvoření duší "**).

shodná stáří

A ti, kteří se pro vás stali bohy, nestvořili ani nezrodili vaše Duše; nejsou starší než vy. Všichni si byli původně rovni a všichni jste měli a stále máte stejné příležitosti stát se, být jako oni.

17. Cíl si dává ego

Ale opět, různé potíže vědomí neumožňují, aby to bylo správně pochopeno, protože okamžitě, když to uslyší, určí si CÍL stát se takovými. Ale právě cíl, stát se takovým, ho odsune a nedovolí. Protože takový cíl si klade ego. Je to ego, které se chce stát dobrým, lepším, jasným, CHCE se stát.

Skutečně vyspělý člověk o tom ani nepřemýšlí, jen svítí, aniž by přemýšlel o sobě a svých zásluhách. A proto září, protože na to nemyslí a necítí jejich význam. Je mu jedno, na jakém stupni vývoje je, je mu jedno - kdo, kde a jak, nic nesrovnává a nikoho neodsuzuje, ale podává pomocnou ruku a dává své světlo těm, kteří to potřebují a prosí o to. Ale také vždy ví, že každý si má svobodně vybírat a že to nelze nijak porušovat. Nikoho proto netahá násilím a nic nevnucuje.

Pokud by ti vyspělí obyčejnému člověku předávali, že je stejný jako oni, vyspělý, pak by obyčejný zpychnul. A propadl.

Ale vědomí dětinských, když uslyší, že bohové jsou jejich bratři,

zpyšní a začne svůj pád. To je jediný důvod, proč Učitelé a bohové, které považujete za Vyšší síly, snášejí všechna tato uctívání nerozumného dětského vědomí. Je pro ně snazší snášet břemeno energií uctívání jich samotných, byť jen proto, aby zabránili pádu dětského vědomí z pýchy nebo horlivé touhy stát se bohy, s úplným nedostatkem pochopení toho, jak se to vlastně děje.

Jak rozmlouvat s bohy

Však mnozí z vašich žreců v dávných dobách věděli, že není možné se klanět bohům a uctívat je, modlit se k nim a prosit je o požehnání, navíc z čistě materiálního světa, jak to dělají nerozumné žadonící děti. Komunikovali s bohy na stejné úrovni. Věděli, jak to udělat bez uctívání a chvály.

vyvyšovat sochy bohů?

A chudí prosebníci nevědí, škoda; buď posluhují a oslavují, vyvyšují, krmí sochy bohů, potírají je fyzickým jídlem jako ti nejnevědomější z divochů. Přinášejí oběti, podceňují se, ale když se jim sdělí o rovnoprávnosti, pak začnou vyžadovat a vyhrožovat, hysterčit - jak říkáte, proto, že jim bohové údajně nepomáhají, opustili je nebo na ně zapomněli a neposkytují zdraví, peníze, děti, lásku. Nemohou obrátit svět přes noc a všechny zachránit a vzít je do vyšších světů... Nebudou hledat důvody, proč ne. Pro ně jsou bohové všemocní, všeodpouštějící, bez ohledu na to, jakou karmu máte, co jste sami udělali. Nevnímají realitu toho, co se ve světě skutečně děje, a proč není možné všechny zachránit a nepřátele naopak vyhubit... Budou prostě vyžadovat, urážet se nebo se modlit...

Sice shledají boha nebo bohy nespravedlivými, ale že je lze oběťmi usmířit. Požadují, aby netrestali žebráky za to, co v životě udělali. Jim raději tyranský bůh, kterého lze uklidnit uctíváním a chválou, než neúprosný zákon vlastností éteru, který nelze změnit a obejít, stejně jako vlastnosti přírodních fyzikálních jevů. Vybírají si to sami, protože uvnitř stále cítí, že si celý život dělají obchody se svým svědomím, a stále se ospravedlňují ... touto bezvýznamnou fyzickou inkarnací a jejími obtížemi, které v měřítku skutečného života Duše je jen okamžikem...

opakovat dědictví obřadů?

Nebo prostě, v lepším případě, hloupě opakují obřady všech těchto oslav, jen proto, že to dělali předkové a aby byl život zajímavější a zábavnější, ponoření do iluzí určité komunity, stáda. Koneckonců není tak děsivé žít, lpět na sobě, ale znamená to sdílet odpovědnost za své činy s ostatními... Proto toho vetřelci temných civilizací, černí Duchové antisvěta prostě využívají k tomu, aby se stali podvodnými bohy a sbírali energie těch popletených.

Běda, je to tak, takové je stále vědomí mnohých. Ale zároveň, tito mnozí, s takovým vědomím, budou téměř vždy říkat, že oni sami za to nemohou, že to byli oni, kdo tak byli vyrobeni, ozáření, změnili jim DNA a přesvědčovali je. Nikoho z nich nenapadne, že sami se přiblížili

k propagandě, a pokud by byl Duch čistý, pak by se ho jakékoli tělesné změny nedotkly, protože postihují pouze slabého spícího Ducha, který se považuje za tělo a který je otrokem svého touhy, otrokem těla.

nevnucovat

Pokud ale takové vědomí alespoň trochu prozírá, může snadno upadnout do dalšího zmatku, totiž vnucování toho, co ho přivedlo k prozření, až uviděl ostatní spící.

... Obecně platí, že pokud někdo začne vnucovat svou cestu jako pravdu, je to také známka posla temných světů, nebo příznak zcela neosvíceného, spíš fanatika vědění, ke kterému se náhle přiblížil. Nebo příznak nerozumného následovníka, vedeného Ducha, který se rozhodl přetvořit svět, když se dotkl nějakého poznání. Začne všechny probouzet, aby, jak se mu zdá, přinesl světlo. Snad je upřímný a nemyslí na sebe. Ale nechápe, že někdy se spící člověk velmi rozzlobí, když je probuzen ze sladkých snů, které nedosnil... A pak se stane opak, spící Duch kvůli těm emocím padne a odchází do tmy - jediné na protest vůči potlačení jeho vlastní vůle a volby. Nemůžete porušovat svobodný výběr kohokoli! Jinak to bude jen horší.

Tak se rodí sekty. O těch, kteří začnou násilím vnucovat druhým pravdy, kázat těm, kteří nechtějí naslouchat, snažit se manipulovat a podmaňovat si druhé, někdy bez přemýšlení o tom, co se děje, když se zdá, že se i upřímně snažíte vyrvat duši svého příbuzného, například z jeho potíží.

Ale dokud nepřijde jeho čas, jeho poznání – cokoliv dělat, je zbytečné. Nevytvářejte další sektu, těch již bylo ve vaší historii hodně a rozplynulo se v nich poznání Učitelů, kteří přišli jako poslové Světla. Jakmile se světlo začne prudce hrnout dovnitř, zhasne a vede k ještě větší temnotě a pádu duší, které možná ještě váhaly nebo prostě žily ve svém světě na své úrovni vývoje. S dobrými úmysly a snahou někoho zachránit, je to velmi snadné; můžete ho omylem shodit do propasti... Ten, kdo to způsobil, porušuje svobodný výběr Duší, sám padá s tím, komu chtěl tak pomoci. Nevědomky si myslí, že má právo někoho učit, a i když se ho na nic neptali.

Poznání můžete jednoduše položit a vezme si je ten, kdo je potřebuje - nebo je můžete vnutit a zatáhnout něčí duši do sporů a zneužívání, ke kterým jsou mimochodem přitahovány, což by se také nemělo dít bolestivě, jinak to je karmický uzol.... A to je potřeba rozlišovat...

Mnoho velkých potíží pronásleduje Duchy inkarnované v různých světech... Tyto potíže by však měly být rozptýleny, a ne se do nich ponořit v ospalém snu o zapomnění. Zapomnění je smrt. Opožděná smrt Ducha, protože zastavuje vývoj... Nebo víří v pádu dospod antisvěta.

Duch je nesmrtelný pouze tehdy, pokud se vyvíjí, pokud roste, pokud

se zlepšuje, pokud je naživu. Jen živý Duch může dál existovat - pokud začne hnít a obrátí své struktury naruby, umírá.

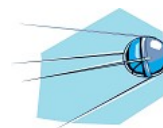
Nebojte se smrti fyzického těla, to není smrt, to je iluze, to je převlékání... Žít, rozvíjet se a růst, dávat světlo životu světu nesmrtelně vždy a všude! Smrtelné je to, co se snaží zhasnout světlo tím, že je vtahuje do sebe, smrtelné je to, co se omezilo na své ego, a tak se odtrhlo od zdroje Života, “řekla kouzelnice Mara, úsmějíc se na zářící hvězdy, a zmizela v tichu noci...

... Zlatý měsíc se sklonil na černém sametu oblohy. Les v noci tiše dřímá. Jen šepot listů narušuje klid, ale potok cosi mumlá. Jeho vody tečou přes strmé kameny a tančí mezi nadýchaným mechem...

**Zapsala Valeria Kolcova
23.09.2021**

https://shambavedi.blogspot.com/2021/09/blog-post_23.html

Nesmrtelný Duch se rozvíjí



[fyzikální a duchovní témata](#)

ver. 6.3.2025a

nachystal [Bohumír Tichánek](#)